

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Tamara Tripac împotriva lui Ion Zabulica

(încasarea pensiei de întreținere de la fostul soț și compensarea cheltuielilor de judecată)

împotriva deciziei din 4 martie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-189/26

NR. PIGD 2-25020956-01-2ra-15062026)

Recursul este vădit neîntemeiat.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Sîrbu)
Curtea de Apel Centru (jud. V. Arhip, S. Dimitriu, H. Craveț)

8 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Tamara Tripac, reprezentată de avocatul Elena Codreanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 februarie 2025, Tamara Tripac a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Zabulica cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea pensiei de întreținere pentru mama în sumă bănească fixă a câte 1 500 lei/lunar, partajarea proprietății comune în devălmășie a soților și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii a indicat că a încheiat căsătoria cu Ion Zabulica la 28 aprilie 2012, la Oficiul Stării Civile sectorul Ciocana, municipiul Chișinău, fiind emis certificatul de căsătorie seria xxxxx, în baza actului de căsătorie nr. xxxxx. Pentru ea a fost a doua căsătorie.

3. Reclamanta a menționat că, viața în comun cu pârâtul a eșuat și a păstra familia a devenit imposibil, dat fiind faptul că au diferite interese, des apăsareu conflicte și nu mai doresc să locuiască împreună. Mai mult decât atât, pârâtul a devenit agresiv față de ea, aplicând deseori violența fizică. Incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire în contextul atmosferei create au condus-o la convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei.

4. În asemenea circumstanțe, a opinat inoportună menținerea familiei, eșuând toate căile de împăcare, fapt pentru care solicită desfacerea căsătoriei, fără acordarea termenului pentru împăcare și mediere.

5. Făcând referire la prevederile art. 83 pct. d) din Codul familiei, reclamanta a indicat că are dreptul de a pretinde întreținere de la fostul soț pe cale judecătorească, or, din anul 2017 acesteia i-a fost eliberat certificat de încadrare în grad de dizabilitate accentuat, cauza dizabilității fiind afecțiunea generală.

6. Reclamanta a evidențiat că, fiind în imposibilitate de a prezenta probe ce ar demonstra veniturile pârâtului, este necesar de a încasa de la Ion Zabulica pensia de întreținere într-o sumă bănească fixă de 1 500 lei/lunar.

7. Cu referire la pretenția privind partajarea proprietății comune în devălmășie, reclamanta a indicat că în timpul căsătoriei, în anul 2019, au fost procurate două automobile, și anume: xxxxx; care au fost procurate din banii reclamantei.

8. Prin încheierea din 19 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Tamara Tripac către Ion Zabulica a fost primită spre examinare în procedură contencioasă și s-a intentat procesul civil. Totodată, a fost dispusă separarea pentru a fi judecată într-un proces aparte, cererea de chemare în judecată depusă de Tamara Tripac, împotriva lui Ion Zabulica cu privire la partajarea proprietății comune în devălmășie, cu transmiterea acesteia Direcției Evidență și Documentare Procesuală, pentru a fi înregistrată ca cerere separată și repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarului.

9. Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta Tamara Tripac a renunțat la pretenția privind desfacerea căsătoriei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 22 octombrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Tamara Tripac.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 23 octombrie 2025, Tamara Tripac, reprezentată de avocatul Elena Codreanu a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 4 martie 2026 a Curții de Apel Centru a fost respinsă cererea de apel declarată de Tamara Tripac, reprezentată de avocatul Elena Codreanu și s-a menținut hotărârea din 22 octombrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

13. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a menționat că conform art.83 lit. d) din Codul familiei, dreptul de a pretinde întreținere de la fostul soț pe cale judecătorească îl are fostul soț care necesită sprijin material, devenit inapt de muncă în timpul căsătoriei sau timp de un an după desfacerea acesteia, iar, conform art. 84 din Codul familiei, cuantumul pensiei de întreținere se stabilește într-o sumă bănească fixă plătită lunar, ținându-se cont de situația materială și familială a foștilor soți și de alte circumstanțe importante.

14. Instanța de apel a reținut că potrivit certificatului de dizabilitate și capacitate de muncă seria xxxxx, reclamanta/apelanta Tamara Tripac a fost încadrată în grad de dizabilitate accentuat, procentul păstrat al capacității de muncă fiind de 30%, însă dizabilitatea a fost stabilită până la 1 decembrie 2014, următoarea reexpertizare fiind stabilită pentru luna noiembrie 2014.

15. Instanța de apel a notat că, deși Tamara Tripac a prezentat probe ce confirmă încadrarea sa în grad de dizabilitate accentuat, aceasta urma să prezinte probe pertinente și concludente care să confirme circumstanțele invocate la data înaintării acțiunii, or, potrivit certificatului prezentat, dizabilitatea a fost stabilită până la 1 decembrie 2014.

16. Instanța de apel a conchis ca fiind corectă concluzia instanței de fond precum că reclamanta nu deținea un certificat de dizabilitate și capacitate de muncă valabil la momentul înaintării acțiunii și nici la momentul pronunțării hotărârii, acesta reprezentând actul prin care urma să probeze inaptitudinea de muncă ce i-ar acorda dreptul de a pretinde întreținere de la fostul soț. Totodată, deși reclamanta a indicat că beneficiază de pensie în mărime de 2 500 de lei, nu au fost prezentate probe care să confirme veniturile acesteia și insuficiența lor pentru a duce un mod normal de viață.

17. Instanța de apel a subliniat că, la stabilirea pensiei de întreținere, urmează a fi luată în considerare situația materială și familială a foștilor soți, însă reclamanta nu a prezentat probe pertinente și concludente privind starea materială a pârâtului. Din materialul probator s-a constatat că intimatul Zabulica Ion este, la rândul său, pensionar pentru limită de vârstă și este încadrat în grad de dizabilitate.

18. Instanța de apel a apreciat astfel ca fiind corectă soluția instanței de fond privind respingerea cererii de încasare a pensiei de întreținere de la fostul soț.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 9 martie 2026, Tamara Tripac, reprezentată de avocatul Elena Codreanu a depus recurs împotriva deciziei din 4 martie 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

20. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, recurenta/reprezentantul a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind pronunțată cu încălcarea normelor de drept material și procesual.

21. A menționat că se află într-o situație materială dificilă și nu dispune de mijloace suficiente pentru a-și asigura existența, în timp ce pârâtul dispune de posibilități reale de a-i acorda sprijin material.

22. Recurenta a invocat că instanțele inferioare au interpretat și aplicat în mod greșit normele juridice incidente, inclusiv prevederile Codului familiei privind obligația de întreținere dintre foștii soți, și nu au examinat complet circumstanțele cauzei. Instanțele nu au analizat în mod corespunzător situația sa materială, necesitățile acesteia și posibilitățile financiare ale pârâtului, iar interpretarea restrictivă a normelor privind obligația de întreținere contravine scopului social al

legislației familiei, care urmărește protecția persoanelor aflate într-o situație vulnerabilă.

23. Totodată, recurenta a indicat că probele administrate nu au fost examinate în mod complet, obiectiv și multilateral, nefiind analizată corespunzător situația sa materială reală, capacitatea financiară a pârâtului și necesitatea acordării pensiei de întreținere. A considerat că instanțele inferioare au ajuns la concluzii care nu rezultă din materialele dosarului, ceea ce denotă o apreciere eronată a probelor.

24. De asemenea, a invocat nerespectarea principiului motivării hotărârilor judecătorești, susținând că decizia instanței de apel nu conține o analiză detaliată a argumentelor formulate în cererea de apel și nu explică în mod convingător motivele respingerii acestora. A apreciat că această omisiune constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil și afectează legalitatea hotărârii, menționând că nemotivarea, motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali reprezintă motiv de casare.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

26. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

27. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

28. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

29. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 4 martie 2026, decizia integrală fiind notificată reprezentantului recurente, la 8 iunie 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.78). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

31. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

34. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

36. Completul de judecată notează că deși recurenta/reprezentanta invocă formal aplicarea eronată a normelor de drept material, aprecierea incompletă a probelor și încălcarea normelor de drept procesual, criticile formulate urmăresc, în esență, o nouă apreciere a circumstanțelor de fapt și a materialului probator, în sensul substituirii concluziilor instanțelor inferioare cu propria apreciere asupra caracterului suficient al probelor prezentate. Or, instanța de apel a analizat probele administrate, situația materială a părților și condițiile prevăzute de art. 83 lit. d) și art. 84 din Codul familiei, motivând concluzia privind lipsa temeiurilor pentru încasarea pensiei de întreținere.

37. În lipsa unor erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

38. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

39. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

40. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Tamara Tripac, reprezentată de avocatul Elena Codreanu, împotriva deciziei din 4 martie 2026 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat